

Ethics and Kashrut

LimmudPhilly Jewish Learning Conference
February 22, 2009
Aaron Finkelstein

I. The Scene: Are There Values Independent to Judaism?

1. Deuteronomy 6:18

And you shall do what is fair and good in the eyes of God, so that it will be good for you, and you shall come to possess the good land that God promised to your forefathers.

2. Ramban, *ibid.*

And you shall do what is fair and good in the eyes of God— According to simple meaning, it [the verse] says to observe the Commandments of God and His Testimonies and His Statutes, and exclusively intend by means of carrying them out to do what is just and good in His Eyes. “In order that He Do Good for you...” is a promise. He Says that when one does what is good in His Eyes, He Will Do Good to you, because God Does Good for those who do good and justly in their hearts. And the Rabbis have for this a beautiful Midrash. They said: This (the first part of 6:18) is referring to compromise AND (6) going beyond the letter of the law, and the intention with regard to this, that initially (6:17) He said, “You shall observe His Statutes and Testimonies that He Commands you,” whereas now (6:18) He Says, “Even concerning those matters that I have not explicitly commanded you, pay careful attention to try to do what is just and good in His Eyes, because He Loves the good and the just...”

And this is an important issue. For it is impossible to list in the Torah every interaction of an individual with his friends and his neighbors, and all of his business dealings, and the various things needed to assure the proper development of all societies and nations. But rather, once many of them have been mentioned...the Torah summarizes and states “And you will do what is just and good in the Eyes of God...” in all matters, to the point where you enter into compromises and legal decisions that are beyond the letter of the law.

דברים ו:יח

וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְקֹנֶה
לְמַעַן יִיטֵב לְךָ וּבָאתָ וַיְרַשְׁתָּ אֶת
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקֹנֶה
לְאַבְתֵּיךָ:

רמב"ן שם

ועשית הישר והטוב בעיני ה' - על דרך הפשט יאמר תשמרו מצוות השם ועדותיו וחקותיו ותכוין בעשייתן לעשות הטוב והישר בעיניו בלבד. ולמען ייטב לך - הבטחה, יאמר כי בעשותך הטוב בעיניו ייטב לך, כי השם מטיב לטובים ולישרים בלבותם. ולרבותינו בזה מדרש יפה, אמרו זו פשרה ולפנים משורת הדין. והכוונה בזה, כי מתחלה אמר שתשמור חקותיו ועדותיו אשר צוך, ועתה יאמר גם באשר לא צוך תן דעתך לעשות הטוב והישר בעיניו, כי הוא אוהב הטוב והישר.

וזה ענין גדול, לפי שאי אפשר להזכיר בתורה כל הנהגות האדם עם שכניו ורעיו וכל משאו ומתנו ותקוני הישוב והמדינות כלם, אבל אחרי שהזכיר מהם הרבה... חזר לומר בדרך כלל שיעשה הטוב והישר בכל דבר, עד שיכנס בזה הפשרה ולפנים משורת הדין, וכגון מה שהזכירו בדינא דבר מצרא (ב"מ קח א), ואפילו מה שאמרו (יומא פא א) פרקו נאה ודבורו בנחת עם הבריות, עד שיקרא בכל ענין תם וישר:

II. The Characters: Meat and Milk

3. Exodus 23:19

The choicest first fruit of your land you shall bring to the house of God, your God; you shall not cook a kid in its mother's milk.

4. Rambam, Book of Commandments, Negative Commandment 187

By this negative commandment [number 187], we are forbidden to eat meat [cooked] in milk...

...And at this point, it is proper that I should draw attention to an important principle, which I have not yet mentioned. The words, *you shall not cook a kid in its mother's milk*, occur three times in the Torah, and according to those who hand down the tradition, each of these prohibitions has a different purpose. 'One', they say 'forbids eating it, one forbids deriving any benefit from it, and one forbids cooking it.'

5. Rashbam, *ibid.*

Thou shalt not seethe a kid in its mother's milk – It was common for goats to give birth to two kids together, and they would often kill one of them and then boil it in its mother's milk. The verse is speaking in the common terms for the time. And the reason for this prohibition is because it is a disgusting ravenous thing, to eat a mother's milk with her offspring. Other examples (of this type of prohibition) would be not killing an animal and her offspring on the same day, and sending off a mother bird before taking her eggs. The Torah wants to teach us a cultured way to live.

And since during the holidays people would eat a lot of meat, the portion of torah that speaks of holidays warns against this prohibition. And the same would apply to any meat in milk.

6. Ibn Ezra, *ibid.*

We have no reason to look for the explanation for this prohibition since it is hidden even from the smart. But, perhaps it is because it is cruel to cook a kid in its mother's milk. Similarly, not killing an animal and its offspring on the same day, and sending away a mother bird before taking her eggs. Most people did not have sheep, and would buy them and milk from the market,

שמות כג:ט

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקוק
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו.

רמב"ם, ספר המצות, מצות לא תעשה, קפז

המצוה הקפ"ז היא שהזהירנו מאכול
בשר בחלב ...

ובכאן ראוי לי שארמוז על שורש גדול
שלא קדם לי זכרו. וזה שאמרו ית' לא
תבשל גדי בחלב אמו נכפל בתורה
שלשה פעמים (משפטי' כג, ס"פ תשא,
ראה יד). ואמרו מלמדי הפירוש שכל
לאו מהם הוא לעניין, אמרו (מכיל'
משפטי' חולין קטו: וש"נ) חד לאיסור
אכילה וחד לאיסור הנאה וחד לאיסור
בשול.

רשב"ם שמות פרק כג

לא תבשל גדי בחלב אמו - דרך העזים
ללדת שני גדיים יחד, ורגילים היו
לשחוט אחד מהם, ומתוך שרוב חלב
בעזים כדכת' ודי חלב עזים ללחמך וגו',
היו רגילים לבשלו בחלב האם, ולפי
ההוה דבר הכתוב. וגנאי הוא הדבר
ובליעה ורעבתנות לאכול חלב האם
עם הבנים. ודוגמא זו באותו ואת בנו
ושילוח הקן. וללמדך דרך תרבות צוה
הכתוב.

ולפי שברגל היו אוכלין בהמות הרבה,
הזהיר בפרשת הרגלים שלא לבשל ולא
לאכול גדי בחלב אמו והוא הדין לכל
בשר בחלב כמו שפירשו רבותינו
בשחיתת חולין

אבן עזרא שמות (הפירוש הארוך) פרק כג

ואין לנו צורך לבקש מה טעם איסורו,
כי נעלם מעיני הנבונים. אולי היה, כי
אכזריות לב הוא לבשל הגדי עם חלב
אמו, כדרך ושור או שה אותו ואת בנו
לא תשחטו (ויקרא כב, כח). גם לא
תקח האם על הבנים (דבר' כב, ו).
ומנהג רוב האדם שאין להם צאן, ויקנו
החלב בשוק, והחלב יהיה מאוסף

after it had been moved around a lot. Therefore, the buyer did not know who the mother was, and if the offspring that was bought was from that mother. Also, we have a principle that any doubts on a law from the torah (as opposed to a law from the rabbis) we are strict about ... And our predecessors decided to remove any doubt and prohibit any meat in milk. G-d who gave them wisdom should give them their full reward.

7. Ramban, Deuteronomy 14:21

The understanding of “you shall be a holy nation to Hashem your G-d” has to do with “you shall not cook a kid in its mother’s milk”. Because it is not a disgusting food, but rather is prohibited, because we must be deal with our food in a holy way, or that we must be holy and not be cruel by milking a mother and taking that milk to cook in it her offspring. And even though this prohibition will get extended to include all milk, because all nursing mothers are called “em” (mother), and all offspring who nurse are called “gdi”, any cooking of this type is cruel.

משיות רבות. אולי הקונה הגדי לא ידע
אנה אמו, והנה אם קנה חלב, אולי יש
בו בחלב אם הגדי שקנה ויהיה עובר.
וכל ספק שהוא מן התורה לחומרא...
והנה הקדמונים ז"ל החמירו להסיר כל
ספק, ואסרו בשר בחלב, והשם שנתן
להם חכמה, הוא יתן משכורתם
שלימה.

רמב"ן דברים פרק יד:כא

וטעם כי עם קדוש אתה לה' אלהיך -
דבק עם לא תבשל גדי בחלב אמו - כי
איננו מאכל נתעב, אבל יאסור אותו
להיותנו קדושים במאכלים, או
להיותנו קדושים שלא נהיה עם אכזרי
לא ירחמו שנחלוב את האם ונוציא
ממנה החלב שנבשל בו הבן. ואף על פי
שכל בשר בחלב יכנס בלאו הזה, כי כל
מינקת תקרא אם וכל יונק יקרא גדי,
והוא דרך הבישול, והנה בכולם
אכזריות.

IIa. The Pesach Offering

8. Exodus 12:8-11

They shall eat the flesh on that night—roasted over the fire—and the matzot; with bitter herbs they shall eat. You shall not eat it partially roasted or cooked in water, only roasted over fire—its head, its legs, with its insides. You shall not leave any of it until morning; any of it that is left until morning you shall burn in the fire. So shall you eat it: your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; you shall eat in haste—it is a pascal offering to God.

שמות יב:ח-יא
וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ
וּמִצּוֹת עַל מַרְרִים יֹאכְלֶהוּ:
אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם כִּי
אִם צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כַּרְעָיו וְעַל קַרְבּוֹ:
וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהִנְתַּר מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ:
וְכַךְ תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים
נְעִלְיֶכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיַדְכֶם
וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפִזּוֹן פֶּסַח הוּא לִיקְוֹק:

9. Rashbam, ibid.

They shall eat the flesh on that night roasted over the fire...All these details about the eating are connected to the idea of hurry and haste, like a person who is rushing to leave.

רשב"ם שם
ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש וגו'
-כל ענייני אכילה הללו דרך חפזון
ומהירות הוא כאדם הנחפז ללכת:

III. More Characters: The Workers

10. Leviticus 19:13

You shall not defraud your neighbor, nor rob him; the wages of he who is hired shall not remain with you all night until the morning.

ויקרא פרק יט:יג
לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד בקר:

11. Deuteronomy 24:14-15

You shall not oppress a hired servant who is poor and needy, whether he is of your brothers, or of your strangers who are in your land inside your gates; At his day you shall give him his hire, nor shall the sun go down upon it; for he is poor, and sets his heart upon it; lest he cry against you to the Lord, and it should be sin to you.

דברים פרק כד: יד-טו
לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או
מגרך אשר בארצך בשעריך:
ביום תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו
ולא יקרא עליך אל יקוק והיה בך חטא:

12. Ramban, ibid.

For if you will not immediately pay as he leaves from his task, he will go to his home, and his wage will be with you until the morning, and he will die from hunger during the night.

רמב"ן דברים פרק כד:טו
... שאם לא תפרענו בצאתו ממלאכתו
מיד הנה ילך לביתו וישאר שכרו אתך עד
בקר וימות הוא ברעב בלילה.

13. Talmud Bavli, Bava Metzia 112a

All who withhold an employee's wages, it is as if he has taken his life from him.

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף קיב
עמוד א
כל הכובש שכר שכיר כאילו נוטל נפשו
ממנו.

14. Talmud Bavli, Baba Kama 116b

As it is written, "For me, the children of Israel are servants" (Vayikra 25:55), and not servants to servants.

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף קטז
עמוד ב
דכתיב: +ויקרא כ"ה+ "כי לי בני ישראל
עבדים", ולא עבדים לעבדים.

15. Sefer HaYirah, Rabbeinu Yonah

Be careful not to afflict any living creature, whether animal or bird, and all the more so, one should not afflict a person who is created in the image of the Divine. If you want to hire laborers and you find that they are poor, they should be [regarded as] poor members of your household, and do not degrade them, for you were commanded to have a respectful manner with them and to pay their wages.

ספר היראה (רבינו יונה)
השמר מלצער בע"ח הן בהמה הן עוף,
וכ"ש שלא לצער אדם שהוא עשוי בצלם
המקום. אם אתה רוצה לשכור פועלים
ומצאת עניים יהיו עניים בני ביתך, ואך
אל תבזה אותם, אך דרך כבוד תצוה
להם, ותשלם שכרם משלם...

IV. The Plot Thickens

16. Jerusalem Talmud Sanhedrin 4:22

(12) For this reason, the first human being was created alone to teach that all who destroy a single life are as though they destroyed an entire universe, and those who save a single life are as if they had saved an entire universe. Furthermore [the first human was created alone] for the sake of peace among people, so that no one could say to another, “My ancestor was greater than yours” . . .

(13) [Yet another reason] was to proclaim the greatness of the Holy One, blessed be God, for when a human being strikes many coins from one mold, they all resemble one another, but the supreme Sovereign of sovereigns, the Holy One, blessed be God, fashioned every person in the stamp of the first human, and yet not one of them resembles another. For this reason, every human being is obligated to say, “For my sake, the world was created.”

תלמוד ירושלמי מסכת סנהדרין
פרק ד דף כב טור א / מ"ט
(יב) לפיכך נברא אדם יחידי
בעולם ללמד שכל המאבד נפש
אחת מעלין עליו כאילו איבד
עולם מלא וכל המקיים נפש
אחת כאילו קיים עולם מלא
ומפני שלום הבריות שלא יאמר
אדם לחבירו אבא גדול מאביך...

(יג) להגיד גדולתו של מלך מלכי
המלכי' ברוך הוא שאדם טובע
כמה מטביעו' בחותם אחד וכולן
דומי' זה לזה ומלך מלכי המלכי'
הקב"ה טבע את כל אד' בחותמו
של אדם הראשון ואין א' מהן
דומה לחבירו לפיכך כל אחד
ואחד חייב לומר' בשבילי נברא
העולם.

17. Upton Sinclair, The Jungle

Here was a population, low-class and mostly foreign, hanging always on the verge of starvation, and dependent for its opportunities of life upon the whim of men every bit as brutal and unscrupulous as the old-time slave drivers; under such circumstances immorality was exactly as inevitable, and as prevalent, as it was under the system of chattel slavery. Things that were quite unspeakable went on there in the packing houses all the time, and were taken for granted by everybody; only they did not show, as in the old slavery times, because there was no difference in color between master and slave.

V. Resolutions

18. Mishna Bava Metzia 7:1

One who hires laborers and demands that they commence early or work late — where the local custom is not to commence early or work late, he may not compel them. Where it is the practice to supply food [to one's laborers], he must supply them [with food]; to provide a relish, he must provide it. Everything depends on local custom.

There's a story where Rabbi Johanan b. Mathia said to his son, 'go out and hire laborers.' He went and agreed to supply them with food. But when he returned to his father, the latter said, my son, should you even prepare for them a banquet like Solomon's in his glory, you cannot fulfill your undertaking, for they are children of Abraham, Isaac and Jacob. But, before they start work, go out and tell them, “[I hire you] on condition that you have no claim upon me other

משנה מסכת בבא מציעא פרק ז משנה א

השוכר את הפועלים ואמר להם
להשכים ולהעריב מקום שנהגו
שלא להשכים ושלא להעריב
אינו רשאי לכופן מקום שנהגו
לזון יזון לספק במתיקה יספק
הכל כמנהג המדינה.

מעשה ברבי יוחנן בן מתיא
שאמר לבנו צא שכור לנו
פועלים הלך ופסק להם מזונות
וכשבא אצל אביו אמר לו בני
אפילו אם אתה עושה להם
כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת
ידי חובתך עמהן שהן בני
אברהם יצחק ויעקב אלא עד
שלא יתחילו במלאכה צא ואמור

than bread and pulse.” R. Simeon b. Gamaliel said: it was unnecessary [to stipulate thus]; everything depends on local custom.

להם על מנת שאין לכם עלי
אלא פת וקטנית בלבד רבן
שמעון בן גמליאל אומר לא היה
צריך לומר הכל כמנהג המדינה:

19. Talmud Bavli, Shabbat 54b

Rav, R. Hanina, R. Jonathan, and R. Habiba [in the whole Section of Festivals, where the four names stand together, R. Jonathan must be read instead of R. Johanan] all said: He who has the power to protest against wrong in his house and does not do so, is responsible for (the transgressions of) every one in his house. In the city (where his protest would be recognized), he is responsible for the transgressions of every one of the inhabitants of the city; and if he is such a great man that his word would be respected in the whole world, he is punished for (transgressions of all) mankind.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף נד עמוד ב

רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב
חביבא מתנו, בכוליה דסדר
מועד, כל כי האי זוגא חלופי רבי
יוחנן ומעייל רבי יונתן. כל מי
שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא
מיחה - נתפס על אנשי ביתו,
באנשי עירו - נתפס על אנשי
עירו, בכל העולם כולו - נתפס
על כל העולם כולו.

20. Sefer HaChinuch, Mitzvah 429

Not to Gain Pleasure from Approaching Idol Worship

For we should not attach any item of Idol Worship to our money or property, in order to gain pleasure from it, and for this reason, the Torah says "You must not bring an abhorrent thing into your house." And one reason for this commandment is to distance every element of detested idol worship...

And within the commandment is that one should not attach to his own money, which God graced him with, the money of another which was gained through theft, violence or exploitation, or from any disgusting element, because all of these are included in the elements of idol worship. For man's heart is inclined towards evil, which desires [items paid for by any means] and brings it into the home; and this inclination towards evil is called idol worship... And about monies such as these, that we have discussed, and about the elements of idol worship, on all these it is written "you will be proscribed (Herem) like it," meaning that any thing which is attached to it is proscribed, and God's blessing is absent from it, and it is lost and destroyed, as the Rabbis say, "The inclusion of even one perutah [a very small amount] of money gained by extorting interest will destroy large treasuries of money.

ספר החינוך, מצוה תכט

שלא נדביק שום דבר מעבודה זרה
עם ממונו וברשותנו ליהנות בו, ועל
זה נאמר [דברים ז', כ"ו], ולא תביא
תועבה אל ביתך וגו'.

משרשי המצוה כדי להרחיק כל ענין
עבודה זרה הנמאסת.

ומן הנכלל במצוה זו, שלא ידביק
האדם אל ממונו שחננו האל בצדק
ממון אחר שהוא של גזל או חמס, או
מרבית או מכל דבר מכווער, שכל זה
בכלל משמשי עבודה זרה הוא, שיצר
לב האדם רע חומד אותו ומביאו אל
הבית, והיצר הרע נקרא בשם עבודה
זרה... ובממונות כאלו שזכרנו
ובמשמשי עבודה זרה – על כולן
נאמר "והיית חרם כמוהו", כלומר:
שכל הנדבק עמו הוא חרם, שאין
ברכת האל מצויה בו, ואבד וכלה,
וכענין שיאמרו זכרונם לברכה
שפרוטה של רבית מכלה כמה
אוצרות של ממון, שבא זה ומאבד
את זה.

משפטי עוזיאל, חושן משפט מב:ו
21. Rabbi Ben-Tzion Meir Chai Uzziel (d. 1953), Hoshen Mishpat 42:6

ארגון הפועלים והכרזת שביתה - גרסינן בגמ': הנהו טבחי דעבדי ענינא בהדי הדדי דכל מאן דעביד ביומא דחבריה נקרעוה למשכיה אזל חד מיניהו עבד ביומא דחבריה קרעו למשכיה אתו לקמיה דרבא חייבינהו לשלומי. איתיביה רב יימר בר שלמיא לרבא: ולהסיע על קיצתם? אמר רב פפא הני מילי היכא דליכא אדם חשוב אבל היכא דאיכא אדם חשוב לאו כל כמיניהו. מכאן למד הרא"ש ז"ל דכל בעלי אומנות יכולין להתנות ביניהם והם הנקראים בני העיר בענין מלאכה . . . הרי לך מפורש שרז"ל הכירו בתקנות ארגון בעלי אומניות או הסתדרות של פועלים ופקידים בהסתדרות כללית אחת או הסתדרויות פרופסיונאליות מקצועיות. וכך הדין נותן שלא להשאיר את הפועל יחידי בודד ויחיד. עד שיצטרך להשכיר את עצמו בעד שכר פעוט להשביע רעבונו עם משפחתו בלחם צר ומים לחץ ובדירה אפלה ושפלה, וכדי להגן על עצמו נתן לו המשפט זכות חקית להתארגן, ולתקן תקנות מועילות לחברתו לחלוקת עבודה ישרה וצודקת בין חבריהם ולהשיג יחס מכובד ושכר הוגן לעבודתו, בכדי לפרנס את ביתו באותה רמת החיים של בני עירו. ומסתברא שבכלל זה גם ארגון שותפי לקבוע לו מוסדות תרבות להעשרת השכלתו המדעית והאומנותית וידיעתו התורנית. מוסדות רפוי והבראה לחדש כחותיו המנוצלים מסבת עבודה ולרפא פצעיו הנגרמים לו ממנה. ועם זה גם ליצור לו קופת חסכון לימי זקנה או אינבלידיות. כי יום כי יעבור נחלש הפועל בכוחותיו ואינו יכול להמשיך עבודתו באותה מדה של ימי בחרותו. ומקרא מלא דבר הכתוב: ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד, כל הדברים האלה שאינם יכולים להתמלא אלא בארגון של אומנים או פועלים. ולכן נתנה תורת ישראל זכות מלאה וחקית לארגון זה אעפ"י שיכולה להיות ממנו הפסד לבעלי הבתים.

Regarding unions and strike declarations – We read in the Talmud: "Some butchers agreed among themselves that anyone who worked on his friend's day would have the hide of the animal he slaughtered torn. One of them went and worked on his friend's day, so they tore his hide. They came before Rava and he compelled restitution. R. Yeimar bar Shalmaya challenged Rava: "Is it not written that the members of a city can enforce decrees on an objecting minority"? He replied: That is only where there is no great man, but where there is a great man they cannot do so (without his assent). From here Rabbeinu Asher learned that workers in a trade are capable of making binding collective commitments, that they are considered "members of a city" with regard to labor . . . Thus you see explicitly that the Sages recognized guilds and labor unions (which may include managers) and professional associations . . .

And it is rationally compelling that a worker should not be left solitary and alone, to the point that he needs to hire himself out for a pittance to satisfy his hunger and to feed his family stale bread and house them in a dark and lowly hovel. To give him the capacity for self-defense the law grants him the right to organize, and to make regulations that will assist his peers, distribute work fairly and justly, and achieve

a respectful employer-employee relationship and an appropriate wage, thus enabling him to provide his family with a standard of living equivalent to that of his neighbors.

It makes sense that the union can also establish skills development and cultural enrichment centers, occupational health clinics, and disability and retirement insurance, for a worker's strength diminishes day by day, and he will not be able forever to work at the pace of his youth, as the Torah openly says of the Levites: "When he turns 50, he leaves the work force and no longer serves". All these can only be achieved through unions, and thus the Torah of Israel grants a complete and legally recognized right to organize, even though this may result in a loss to employers.

22. Rabbi Yosef Breuer, "Glatt Kosher — Glatt Yoshor" (1949)

The conscientious and minute observance of the laws of Kashruth belong to the sacred obligations to which we are to live up if our Jewish houses are to rise in purity before God and His Torah. Supplying our families with totally reliable foods is one of the major tasks a Kehilla has to fulfill. We may note with satisfaction that the supervision of our meat products from the time of Shechita until they reach the customer meets all the requirements of total Kashruth. This enables our Rabbinate to assume full personal responsibility for the reliability of our Kashruth. The concept "Glatt Kosher" refers to certain situations when an animal is rejected because of an existing "Sha'aloh" generally involving the lung — even if the halachic decision would be favorable. Just as all ethical strivings should extend beyond the prescribed boundaries — "lif'nim mi'shuras haDin" — so the practice should be adopted to declare only such meat as kosher that has not been involved in any kind of "Sha'aloh" (comp. Chulin 37b). Such practice would indeed deserve the title of "Glatt Kosher."

A further comment: "Kosher" is intimately related to "Yoshor." God's Torah not only demands the observance of Kashruth and the sanctification of our physical enjoyment; it also insists on the sanctification of our social relationships. This requires the strict application of the tenets of justice and righteousness which avoid even the slightest trace of dishonesty in our business dealings and personal life.

God's Torah not only demands of us to love our neighbor in that we concern ourselves with his welfare and property, but it insists further on a conduct of uncompromising straightness ("Yoshor") which is inspired not only by the letter of the law but is guided by the ethical principle of honesty which, then, would deserve the honorable title of "Yeshurun."

23. Rabbi Levi Yosef Yitzhak of Berdichev (d. 1809), Kedushat Levi, Parashat Noach

The verse which states “Take for yourself from all that is edible” is said in the language that implies one who feeds others. This is explained in the Midrash which states “The woman that was given to me gave me (fruit) from the tree (and I eat)” The past tense, I ate was not used in the verse.

The Midrash teaches a general rule that through eating, a Jew eats in the manner of fixing the flaw of Adam HaRishon that was made through his eating. This fixing is done by way of the mitzvot that Jews do when eating, which are blessing said of one's food and other blessings said in regards to food before consumption. Therefore, the reason why the verse says “I eat” and not “I ate” implies that an element of Adam's original eating continues to this day. Thus through the consciousness of our eating, we can repair that which was flawed before.

קדושת לוי על פרשת נח

או יאמר, קח לך מכל מאכל. כי לשון 'מאכל' היינו שהוא מאכיל את אחרים. ובו יבואר המדרש (ב"ר יט, יב) 'האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואוכל אכלתי לא נאמר כו', אכלתי ואוכל, עד כאן לשון המדרש.

הכלל, כי באכילה שאדם מישראל אוכל מתקן הפגם של אדם הראשון שפגם באכילה, דהיינו על ידי מצות שישראל עושים באכילה, הן בברכה על האכילה, הן בשאר מצוה שישראל עושים בהמאכל קודם האכילה, בבשר שחיטה ומליחה, ובכל מאכל יש מצות, מתקן הפגם של אדם הראשון. ובזה מבואר, 'ואוכל אכלתי לא נאמר אלא אכלתי ואוכל עוד', כלומר בזה שאוכל עוד, על ידי מצות, יתוקן מה שפגמתי.